

телство за благодеенствіе-то одъ народ-отъ; и нищо прѣдъ него не щадеещемъ, щедро 'секога и 'секаде помогна въ полезни издаваня и училищни потребности. При 'си-те тіе благородни стремлениа Ваша Превозвишеностъ благоизволи да обжрни вниманіе и на найюжни-те Славяни Бѣлгари и да покажитъ велиcodушно-то є участіе въ издаваніе-то на това общеполезно сокровище; и на конецъ, окрилатена одъ народно-то доброжелателство, захвати найплодородната идеа, и основа Югославянска-та Академія, той драгоценъ венецъ на толку гслѣми Ваши благодеянія.

При такви сіяйни Ваши услуги на книжнина-та съ осмелихъ да посвѣтамъ на име-то одъ Ваша Пресвѣтлость това собраніе отъ народни-те пѣсни, кое, молямъ, благосклоно да пріимитъ заедно со глобока-та ми признателность, съ коя имамъ честь да останамъ

На Ваша Прѣзвишеностъ и Пресвѣтлость
Найпокорни слуга К. Миладиновъ“.

36. — С. Рамне, Охридско. Това село се намира на половина часъ източно отъ Охридъ. Тамъ, въ времето на бѣлгарския царь Асѣня II (1218—1241), който следъ Клокотнишката битка въ 1230 г. си присъединиъ Охридъ, билъ писанъ известниятъ въ науката псалтиръ, сега съхраняванъ въ Италия, въ библиотеката на Августинския монастиръ въ гр. Болоня. Отлично издание на паметника направи въ 1907 г. Ягичъ, *Psalterium Bononiense*, съ приложение на цвѣтни таблици отъ рѣкописа. Тоя псалтиръ показва, че докато въ седалището на архиепископията — Охридъ, задавенъ отъ елинизма на архиепископитѣ, които обикновено били гърци, се ширѣла грѣцка книга, въ селата и въ монастиритѣ не преставала славянската книжнина и богослужение на роденъ бѣлгарски езикъ. Много интересни сѫ и припискитѣ на преписвачите на псалтира, Йосифъ и Тихота, както и бележките на Бѣлослава и на Данила за по-нататъшната сѫдба на рѣкописа.

Приписка на л. 128 (таблица V у Ягича): **Помънн гн
раба скомъ. Йосифъ и Тихотъ. съѣзкъша книгѣ сиѣ. съ
бнѣ помошниѣ и ст҃жѣ бѣжъ приснодѣжъ Марнѣ. Писаша же
сѫ въ Охридѣ градѣ въ селѣ рѣкомъимъ Равнѣ. при црн
"Асѣнн бѣлгаръскыиъ.**